

TINKÓ MÁTÉ

Életvezetők

(Legszebb mosolyok)

A járás újratanulásában, eltérő fázisaiban a rehabilitációnak nem a megfeszülő izmok, tartások, pózok variációja jelentette kihívásként: a legnagyobb talányt.

*

Mert az erő csak, mint szabad versenyen félelmesen szép futamindulók egyetlen társa, kapkodott a fő után, ami őt minél jobb eredményre hajtani termett, de a tétben minden, de tényleg minden fölösleg elveszni látszott.

*

Az uszoda jégverem hangulatában, bepárasodó üveg mögött aztán sokáig csak a gyógytornász, fekete bogárszem lányka bársonyos hangja mutatott feltételesen helyes, tulajdonképp azonos irányt: és annak pótolhatatlan volta.

*

Kapalóztam, fújtattam, ne menjek megint koponyám betörésével a falnak. Elhívtam randevúzni, gyertyát is tartottam volna hozzá remegve kézben.

*

De elégnek bizonyult, hogy a mára kiszabott penzumot sírás, bömbölés, önsajnálát nélkül teljesítettem végre.

*

A medence melletti kisbüfé aznap késő estig nyitva tartott. A terítőre bor került, viccek, megtörténtek a legszebb mosolyok. Külön-külön ágyakon, de Istennek hála: mélyebb álomban nyugovóra tértünk.